

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

22 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componență :

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat în ședință, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, prin care solicită casarea sentinței Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 martie 2021 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe

Sinelnicov Alexandr XXXXX, născut la XXXXX, originar din mun. Chișinău, fără viză de reședință, fără loc permanent de trai.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 10.02.2021 – 05.03.2021 (prima instanță);
2. 31.03.2021 – 12.05.2021 (instanța de apel);
3. 26.08.2021 – 22.02.2022 (instanța de recurs ordinar).

Asupra recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 05 martie 2021, *cauza fiind examinată pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, Sinelnicov Alexandr a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat din contul lui Sinelnicov Alexandr în beneficiul părții vătămate, Andriaș Vladimir, prejudiciul material în sumă de 10 000 lei.

Totodată, a fost soluționată soarta corpurilor delictive.

1.1. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Sinelnicov Alexandr, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale și dorind în mod conștient survenirea lor, la data de 24.07.2020, aproximativ la orele 10:00, a pătruns în încăperea situată pe str. Ginta Latină, 15/2 din mun. Chișinău, de unde a sustras pe ascuns un demolator de construcție de model „Makita” în valoare de 8000,00 lei, un polizor de dimensiuni mari de model „Makita” în valoare de 4000,00 lei, un polizor unghiular de dimensiuni mici de model „Makita” în valoare de 2000,00 lei, o șurubelniță electrică cu baterii în valoare de 2700,00 lei, scule pentru construcție în valoare de 2000,00 lei și un ciocan rotopercutor în valoare de 1200,00 lei, bunuri ce aparțin lui Andriaș Vladimir, astfel, cauzându-i părții vătămate Andriaș Vladimir daune în proporții considerabile, în valoare totală de 19 900,00 lei.

Acțiunile inculpatului Sinelnicov Alexandr au fost încadrate de către prima instanță în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșit prin pătrundere în încăpere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, prin care a solicitat casarea parțială a acesteia în latura stabilirii pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această parte, prin care inculpatului pentru infracțiunea comisă să-i fie numită pedeapsă de 3 luni închisoare.

În motivarea cerințelor sale, apărarea a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului prin sentința primei instanțe este prea aspră, or, ultimul a recunoscut vina integral, a solicitat examinarea cauzei în procedură specială, conform art. 364¹ Cod de procedură penală, s-a căit sincer de cele comise, a conștientizat gravitatea infracțiunii comise, a relatat cu exactitate atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești circumstanțele săvârșirii infracțiunii, astfel, au fost încălcate prevederile art. 6,7, 61, 75 Cod penal.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021 a fost respins, ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței primei instanțe.

Instanța de apel, în motivarea soluției adoptate, a menționat că prima instanță la stabilirea termenului pedepsei în privința inculpatului Sinelnicov Alexandr, a ținut cont de condițiile de viață ale familiei ultimului și întemeiat a reținut faptul că inculpatul anterior a fost tras la răspundere penală de mai multe ori, fapt ce caracterizează negativ personalitatea acestuia, astfel, a considerat inoportun de a stabili față de ultimul pedeapsa sub formă de închisoare doar pe un termen de 3 luni, după cum solicită apărătorul, or, prin aplicarea unei asemenea pedepse, aceasta ar avea un caracter iluzoriu, iar pedeapsa penală nu și-ar realiza scopul de restabilire a echității sociale, corectare a condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane, or, inculpatul a fost anterior condamnat pentru infracțiuni similare și nu a mers pe calea corijării, continuând a comite infracțiuni.

4. Legalitatea și temeinicia hotărârilor instanțelor de fond este contestată cu recurs ordinar de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, prin care, invocând temeiurile de recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei noi hotărâri în această latură, prin care inculpatului, pentru infracțiunea comisă, să-i fie stabilită o pedeapsă de 3 luni închisoare.

Apărarea, în susținerea solicitărilor sale, invocând motive similare celor din apel, a menționat că instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, antecedentele penale sunt stinse, precum și că atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul cercetării judecătorești a relatat cu exactitate circumstanțele comiterii infracțiunii.

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, care pledează pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, menționând că soluția instanței de apel, referitor la categoria și mărimea pedepsei stabilite inculpatului corespunde

prevederilor art. 6, 7, 61, 75-78 Cod penal, fiind argumentată suficient prin prisma principiilor și criteriilor de individualizare a pedepsei. În consecință, consideră că pedeapsa aplicată este una echitabilă.

6. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit constată că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

În expunerea motivelor ce au stat la baza respingerii recursului ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului, Colegiul penal lărgit pornește de la prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, potrivit cărora, instanța de recurs, judecând recursul, îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Potrivit prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Reieșind din conținutul recursului declarat, Colegiul penal lărgit atestă că titularul acestuia invocă în calitate de temeiuri pentru casarea hotărârilor instanțelor de fond art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, însă, în esență, critică decizia instanței de apel dintr-un singur considerent, și anume invocă dezacordul cu modalitatea de individualizare a pedepsei penale, motiv care se subscrie doar temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*.

Verificând legalitatea hotărârilor atacate sub acest aspect, Colegiul penal lărgit reține că argumentele invocate în cererea de recurs nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, din raționamentele ce urmează a fi expuse.

În fundamentarea concluziilor sale, cu privire la criticile recurentului că *”instanțele de fond, la stabilirea pedepsei nu au ținut cont de faptul că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer de cele comise, a solicitat examinarea cauzei potrivit prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, antecedentele penale sunt stinse, precum și că atît în cadrul urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești a relatat cu exactitate circumstanțele comiterii infracțiunii ”*, Colegiul penal lărgit notează că sunt neîntemeiate, or, instanța de apel în decizia sa și-a argumentat detaliat soluția de menținere a sentinței primei instanțe în acest sens, prin care corect a fost dispusă stabilirea unei pedepse cu închisoare, pe un termen de 1 an 6 luni, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Or, pedeapsa aplicată inculpatului Sinelnicov Alexandr prin raportare la noile limite de pedeapsă stabilite prin prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, este una echitabilă, iar temei de a constata contrariul, nu a fost identificat.

Subsidiar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze cu referire la argumentul că *inculpatul a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate* că această circumstanță nu poate fi considerată ca circumstanță atenuantă, în conformitate cu art. 76 Cod penal, din motiv că inculpatul a acceptat examinarea cauzei în procedură

simplificată, potrivit prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală, care impune recunoașterea deplină a vinovăției.

În continuarea expunerilor sale, cu privire la *antecedentele penale stinse*, aspect invocat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, instanța de recurs ordinar reiterează că potrivit Formei de revendicare nr. 246, inculpatul anterior a comis mai multe infracțiuni, fiindu-i stabilite diverse categorii de pedepse, însă nu s-a corectat, nu a tras concluziile necesare și a continuat comiterea faptelor infracționale.

Tot în acest sens, Colegiul penal lărgit mai notează că potrivit cazierului contravențional (f.d.63), inculpatul a fost atras la răspundere contravențională de 10 ori, inclusiv, pentru acțiuni de sustragere în proporții mici din avutul proprietarului. Mai mult, conform materialelor cauzei, se atestă că inculpatul se află la evidența medicului narcolog, ca consumator de substanțe narcotice (f.d. 65).

Din cele reliefate, Colegiul penal lărgit remarcă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, relevă în mod concludent că instanțele de fond corect au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa stabilită inculpatului, fiind în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, ținând cont de prescripțiile din art. 61, 75 Cod penal, conform cărora persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii, iar la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Reieșind din faptul că, recursul declarat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond au individualizat pedeapsa stabilită inculpatului Sinelnicov Alexandr, la acest capitol instanța de recurs amintește că, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înlăturească nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis această infracțiune, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Pedeapsa aplicată trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, potrivit art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și restabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Termenul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește avându-se în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului pînă sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Adică, categoria și termenul (limita) de pedeapsă ce urmează a fi stabilit este în dependență de circumstanțele atenuante și agravante, prevăzute de art. 76-77 Cod penal, precum și efectele acestora prescise în art. 78 Cod penal.

În aserțiunea dată, Colegiul penal lărgit constată că aceste criterii generale și speciale privind individualizarea pedepsei, au fost respectate de către instanțele de fond, ca urmare, fiindu-i stabilită inculpatului Sinelnicov Alexandr o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Prin urmare, motivarea deciziei instanței de apel, în care s-a expus argumentat

pe chestiunile esențiale supuse atenției sale, descrisă și la pct. 3. al prezentei decizii, în virtutea corectitudinii acesteia și pentru a evita repetări inutile se acceptă și se însușește de instanța de recurs ordinar, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 al hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

7. Rezumând cele constatate supra, Colegiul penal lărgit reiterează că nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece decizia adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, urmând a fi menținută, iar recursul declarat urmează a fi respins, ca inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

D E C I D E :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sinelnicov Alexandr XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **07 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie

22 februarie 2022

mun. Chișinău

O p i n i e s e p a r a t ă
a judecătorului Timoftei Vladimir

Conform art. 339 alin. (7), 340. alin (3) Cod de procedură penală
în cauza penală privindu-l pe **Sinelnicov Alexandr XXXXX**

1. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 februarie 2022, a fost respins, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală privindu-l pe **Sinelnicov Alexandr XXXXX**, cu menținerea deciziei atacate.

2. Am semnat decizia conform prevederilor art. 339 alin. (7) Cod de procedură penală, dar nu am susținut motivarea și soluția, am propus și susținut o altă motivare și soluție, potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, și anume:

"De admis recursul ordinar declarat de către avocatul Grițco Pavel în numele inculpatului Sinelnicov Alexandr, de casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2021, în cauza penală în privința lui Sinelnicov Alexandr XXXXX, cu dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată".

3. Pentru a fi mai succint, susțin în tot ce este indicat în partea introductivă și în pct. 1-5 al deciziei nr. 1ra-1887/2021, în prezenta cauză.

4. Cu motivarea și soluția adoptată în speța dată nu sunt de acord, din următoarele considerente.

Accept constatarea vinovăției inculpatului **Sinelnicov Alexandr** în baza mijloacelor de probă examinate de prima instanță, la fel consider că și calificarea acțiunilor inculpatului este corectă în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, dar nu accept ignorarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, care a intrat în vigoare la 31.12.2021 (în continuare Legea nr. 243), în speța dată.

Potrivit art. 107 alin. (1) Cod penal, *"amnistia este actul ce are ca efect înlăturarea răspunderii penale sau a pedepsei, fie reducerea pedepsei aplicate sau comutarea ei".*

În explicarea detaliată a acestei noțiuni, urmează să menționez că, prin lege organică, se stabilesc infracțiunile pentru care se acordă amnistia, condițiile și limitele de incidență ale acesteia, în Codul penal fiind enumerate efectele amnistiei, în raport cu momentul apariției acesteia (înainte de condamnare ori după condamnarea făptuitorului), iar în Codul de procedură penală sunt prevăzute dispoziții, referitoare la procedura aplicării amnistiei și la consecințele procesuale ale acesteia.

Consecințele produse de actul amnistiei conduc la înlăturarea răspunderii penale, a executării pedepsei sau, după caz, alte consecințe ale condamnării, pentru faptele săvârșite anterior apariției actului de clemență. Amnistia dobândește un caracter mixt, ea operând numai *in rem* (cu privire la anumite infracțiuni) și *in*

personam (relativ doar la persoanele care întrunesc condițiile legii).

Art. 2 alin. (1) din Legea nr. 243 are, prin excelență, efect retroactiv, aplicându-se infracțiunilor săvârșite până la adoptarea actului de amnistiere.

Prin urmare, reieșind din cele stipulate în art. 2 din Legea nr. 243, în cazul în care persoana, în privința căreia se judecă cauza penală, întrunește condițiile stabilite în aceeași lege și nu cad sub incidența art. 6, este posibilă de a i se aplica actul amnistiei, dacă infracțiunea a fost comisă până la data de 24 decembrie 2021, pentru care Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002 sau Codul penal, aprobat prin Legea R.S.S. Moldovenești din 24 martie 1961, prevede, în calitate de pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoarea, pe un termen de 7 ani.

Procedura de aplicare a amnistiei față de persoanele inculcate este reglementată de art. 2 din Legea nr. 243, unde se indică expres că procesul penal încetează la faza de judecare a cauzei, dacă sunt întrunite condițiile expuse în prezenta lege.

Faza judecării cauzei, în conformitate cu prevederile din Codul de procedură penală, include toate instanțele ordinare de judecată, adică atât prima instanță, cât și instanța de apel și cea de recurs ordinar.

Potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, persoana, la faza judecării cauzei, se consideră ca având statut de inculpat, până când nu epuizează toate căile ordinare de atac.

Curtea Supremă de Justiție a rezultat asupra acestei conchideri, reieșind din aceea că, potrivit dispoziției art. 7 alin. (8) Cod de procedură penală, hotărârile definitive ale Curții Europene a Drepturilor Omului sunt obligatorii pentru organele de urmărire penală, procurori și instanțele de judecată. Mai mult ca atât, în Hotărârea Curții Constituționale nr. 10 din 16 aprilie 2010 se consemnează că, în Republica Moldova, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, o structură unitară. Așadar, în categoria actelor normative se includ și normele internaționale, la care Republica Moldova este parte. Având în vedere că, prin interpretarea prevederilor Convenției Europene, jurisprudența CtEDO face parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law), ea devine parte a dreptului intern. De aici, modificarea jurisprudenței CtEDO echivalează cu modificarea actelor normative interne.

Pe cale de consecință, se evidențiază că Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în statuările expuse în hotărârile sale, a menționat expres că persoana nu poate fi considerată că are statut procesual de condamnat, până când nu va epuiza toate căile ordinare de atac, iar hotărârea în privința sa va deveni irevocabilă, în sensul art. 4 din Protocolul 7 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale (a se vedea în acest sens cauza Nikitin c. Rusiei, hotărârea din 20 iulie 2004, paragraf. 35-37).

Hotărârea judecătorească irevocabilă în procedura penală, care nu poate fi contestată prin exercitarea unei căi ordinare de atac, urmează a fi diferențiată de cea definitivă, care poate fi atacată printr-o cale ordinară de atac.

Astfel, deși orice hotărâre irevocabilă este definitivă, nu orice hotărâre definitivă este și irevocabilă.

În acest context, este relevant de a reține că o hotărâre judecătorească, care nu mai este susceptibilă niciunei căi de atac ordinare sau care nu mai este susceptibilă căilor de atac, din cauză că acestea au fost epuizate sau termenele de exercitare ale acestora au expirat, este irevocabilă (nu poate fi rejudecată de nicio jurisdicție, cu

excepția unor cazuri excepționale).

O astfel de hotărâre dobândește putere de lucru judecat (*res judicata*).

Din atare considerente, până la devenirea hotărârii judecătorești irevocabile, orice instanță ordinară este în drept, în baza art. 2 din Legea nr. 243, să aplice actul amnistiei față de inculpat și să pronunțe o hotărâre de încetare a procesului penal, pe cauza penală.

În cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, încetarea procesului penal are loc cu acordul scris al persoanei inculpate, în temeiul art. 2 al Legii nr. 243.

În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul.

În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (3) din art. (2) din Legea nr. 243, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, poate hotărî încetarea procesului penal conform art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, dacă, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art. 1 și nu cade sub incidența art. 6.

Am propus dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel în speța dată pentru a da posibilitate tuturor participanților la proces să se expună asupra aplicării Legii nr. 243, plus să mai aibă și o cale de atac ordinară (recursul ordinar) dacă nu vor fi de acord cu soluția, prin ce ar fi respectate prevederile art. 6 a Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adică dreptul părților la un proces echitabil.

Astfel, constat că în speța dată urma a fi pusă în discuție aplicarea Legii nr. 243 în privința inculpatului Sinelnicov Alexandr, deoarece nu văd interdicții la aplicarea Legii nr. 243 în privința acestuia, pentru ce am propus o altă motivare a deciziei instanței de recurs ordinar și o altă soluție, indicată în pct. 2 a prezentei Opinii separate, dar fără a oferi vreo careva motivare în decizie, ceilalți judecători din Colegiu au ignorat aplicarea Legii nr. 243 în speța dată, cu ce nu sunt de acord categoric.

Judecător

Timofti Vladimir